

mere end alt Andet, en hel Række af Udtalelser af det ærede Medlem, at han ikke tog Hensyn til de øvrige Medlemmer, men gjorde hvad han kunde for umiddelbart efter Samlingens Slutning at angribe ærede Medlemmer her af Thinget. Jeg siger kun til det ærede Medlem og har havt Leilighed til at sige det tidligere, men jeg siger det gjentagende, at han er forpligtet til at gjøre sin Indsigelse i Tide, naar han vil gjøre det, medens det bethder Noget. Saalænge det har nogen Betydning, saalænge der er Ansvar ved at gjøre sin Mening gjældende, saa tier det ærede Medlem, og saa siden, naar det ingen Betydning har mere, saa falder han over dem, der have stemt for det, han mente var det Urigtige. Det er en Fremgangsmaade — det vil det ærede Medlem sande mere og mere — der efterhaanden har svækket den Tillid, man er berettiget til at have til Enhver, ogsaa til det ærede Medlem.

Berg: Jeg takker det ærede Medlem for hans Formaning; dersom jeg en Gang skulde komme til at trænge til en politisk Læremester, saa er det dog ikke saa ganske sikkert, at jeg vilde henvende mig til det ærede Medlem. Det er muligt, at jeg vilde vælge adskillige Andre, før jeg gik til ham. Det ærede Medlem er saa optaget af sine Overvejelser om at komme ud af dette Vildere, og det er jo meget smukt, men den lige Veilighed ud ad Landveien, er den Veilighed, jeg gaar. Det ærede Medlem er saa vant til at færdes omkring ad Krogveie, han tror, at der findes Lykens Paradis her paa Jorden, at det er ham uforsaaeligt, dette med den lige slagne Landveilighed. Det ærede Medlem talte om Efterbevilling i 1887, i Foraaret 1887 havde vi endnu ikke bestemt, at dette Ministerium skulde sættes paa lovlig Grund, først ved de hemmelige Underhandlinger bleve vi overbeviste om, at det var de Herrers Maal; men vor Afstemning siden ved Finantslovsbehandlings Slutning viste, at vi ikke vilde unde dette Ministerium en Finantslov. Jeg er kjender, at ved at lade disse provisoriske Bevillinger staa paa Finantsloven er det overordentlig vanskelig at komme bort deraf paa alle de enkelte Omraader, naar vi faae et nyt Ministerium. Derfor kunde jeg finde mig deri, idet en saadan Finantslov med denne specielle Bevilling efter at være oversendt til Landstinget kunde staa til Brug for et nyt grundlovstro Ministerium, men jeg kunde ikke finde mig i at gaa med det ærede Medlem til at give en med provisoriske Bevillinger gjennemgaaet Finantslov til dette Ministerium — deri ligger Forskjellen paa det Punkt. Saa er der dernæst med Hensyn til Over-

enskomsten i 1882 det, at det kun skulde være Høire, der forudsatte den særlige Lov om Universitetets økonomiske Forhold, og at det ikke var Venstre. Jeg vil minde de Herrer om, at der staar i Betænkningen: Den eneste Mulighed for Overenskomst har vi set sig at være den, at der gives Folkethingets Anmærkning den Tilføielse eventuelt rentebærende, opsigeligt Laan, hvorved der altsaa gives Ministeriet Valget mellem Dækning af Universitetets Understud ved Realisation af Kapitalen eller ved det angivne Laan. Der udtaltes tillige, at der saavel fra Høire som „fra anden Side“ ønskes en Lov om Ordningen af Universitetets Forhold. Jeg siger altsaa, det var en fælles Forudsætning; thi disse Ord have uden nogensomhelst Indsigelse samtlige Medlemmer af Fællesudvalget underskrevet og jeg med, og vi have givet vor Underskrift under den Forudsætning at komme til at forhandle om en Lov om Universitetets forholdene efter Majoritet og derved søge at naae en Overenskomst, ifølge hvilken Høire vandt Universitetets Formuen iforringet. Andre kunde have en anden Mening. Det stod til Drøftelse, og saaledes staaer det endnu, saalænge vi lade denne Anmærkning staa, men falder den, saa falder Lovverket for vore Restræbelser om en Ordning ved særlig Lov for Universitetet, saa har Høire opnaaet Alt, hvad det ønsker, nemlig at lade Statskassen betale. — Med Hensyn til det personlige Spørgsmaal, saa skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, men henholde mig til min Indsigelse mod det ærede Medlem, og min Opfordring til ham om ikke at føre Debatten ind paa saadanne Omraader, hvor det ærede Medlems Sukommelse ganske vist svigter ham, men det skal være mig en yderligere Opfordring til overalt at staae skriftligt Bevis for, hvorledes Forholdene ere, naar det ærede Medlem og jeg forhandle og i Betragtning af det ærede Medlems forskellige urigtige Udtalelser angaaende min Stilling i Finantsudvalget har jeg ved Begyndelsen af Finantslovsbehandlingen i Udvalget denne Gang i Aar meddelt de Herrer skriftlig min Stilling og mine Forbehold, for at det ikke bagefter skulde hedde sig: Du tog intet Forbehold. Den Enkelte kan jo ellers ikke besvære de 14 Medlemmer af Udvalget med i de mange Spørgsmaal stadig at føre til Protokolls Indsigelse mod det og det for at bevise, at det ærede Medlem vil lægge noget Andet deri, end han er berettiget til. Det ærede Medlem siger Sit og jeg Mit, jeg vil henstille til Publikum, hvem det vil tro i dette Tilfælde.

Ordføreren (Holstein): Jeg kan ikke tie til, at det ærede Medlem søger bes-